

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: TIL GYLDENLØVE III

Citation: Worm, Jacob: "TIL GYLDENLØVE III", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 320. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-workid98619/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

TIL GYLDENLØVE

- 1 [Højbaarne] Gyldenløw, nu er jeg dømt til døde,
Og mine fødder skal de mørke bjerge støde;
- 3 Jeg er saa slet fordømt fra ære gods og liv,
Paa fingre jeg er fældt til sverd og morder-kniv.
O Hjerter Gyldenløw for Jesu død og pine
- 6 fra døden frels min sjæl, frels mig og alle mine
Fra den forsmædelse, som jeg nu er tildømt,
I mine dage jeg derom vel maatte drømt.
- 9 O søde Gyldenløw nest Gud du est min frelse,
Thi skal dig himlene med evig naade helse,
O tal godt for mig hoos Danerkongens bord,
12 Hand ynder jo din røst og [høret] dine oord.
O fromme Gyldenløw see ned af naadens trone,
Og hør paa mine suk, see til min halv-død kone,
- 106v 15 Som værter ved din port, som ligger hos din stool,
Blink op nu over os din Naades fryde-sool.
Kjøb mig fra døden løs ved Kongens høje naade,
18 Din gunst din mildhed er min sjeles evig baade,
Du est dend løve-helt, som tjener Kongen nest,
For Gylden løve-mood dig elsker Kongen mest.
- 21 O hjælp for Jesu død, hjælp mig for Jesu vunder,
I dødens afgrund lad mig ikke [slet] gaae under,
Hvad dommen haver fældt, det naaden rejse kand,
- 24 Sluk nu med naadens dugg den dødsens blusse-
brand.
- Viltu kun tale godt, trods nogen taler ilde,
Du kand jo Kongens sind til naade-gunst formilde;
- 27 Giv mig mit liv igen, giv ære og giv fred,
Min fattig usle bo lad ingen røre ved.
Liv, ære, gods og fred for mig staar i din velde,
- 30 Du drage kand mig op af ald ulykkes fælde;

- Viltu ej frelse mig saa siger jeg god nat,
Jeg som en *martyr* døer, mig griber døden fat.
33 *Adiø* hr Gyldenlev, du landsens ære-krone,
Vend naadsens øjne ned til min udsørged Kone,
Hun tigge vil sin mand af fromme Gyldenlev,
36 Hun tigger ær' og liv ydmygst i muld og støv.
Hun aldrig slipper dig før at du vilt bønhøre,
[Gid Himlens kraftig aand] dit hjerte vilde røre
39 At hjælpe mig til fred, til frihed ær' og liv,
Min frelser, min Patron, o Gyldenlev, forbliv.